

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22348/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Радовановић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Влајковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 551/23 од 12.05.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 551/23 од 12.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 551/23 од 12.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2736/16 од 05.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац ванкњижни сувласник са 3410/10000 идеалног дела стана површине 56,64 м2 који се налази на спрату породичне стамбене зграде број .., саграђена на кп бр .. у Београду, ... број .., уписан под редним бројем .. у ЛН бр .. К.О. ... и држалац кп .. к.о. ... на земљишту испод зграде и земљишту које је потребно за редовну употребу зграде сразмерно свом сувласничком уделу на основу заједничке имовине стечене у браку, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца за разлику између траженог сувласничког удела од 5000/10000 идеалних делова на описаној непокретности и досуђеног сувласничког удела од 3410/10000 идеалног дела. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио утврђење права коришћења на кп бр .. површине 21,86 ари сразмерно сувласничком уделу туженог од 3410 идеалног дела. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу предају досуђени сувласнички удео из става првог изреке пресуде у државину и несметано коришћење а одбијен је захтев којим је тражено да уместо дуговане чинидбе исплати износ од 4.000.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 551/23 од 12.05.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П 2736/16 од 05.04.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужених.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права сусвојине по основу извођења инвестиционих радова којим је изграђена нова ствар, а побијана одлука је донета применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о доприносу тужиоца стварању нове ствари. Ревиденти у ревизији указују на погрешну примену материјалног права међутим, за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужених, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољедна у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 05.09.2016 године, а вредност предмета спора је 4.000.000,00 динара (30.476 евра на дан подношења тужбе).

Имајући у виду да се овде ради о имовинскоправном спору који се односи на неновчано потраживање, у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужених није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић